

Posudek oponenta bakalářské práce

Šárka Ženíšková

Hotel Central v Plzni

Filozofická fakulta JU, Ústav dějin umění

Tématem bakalářské práce Šárky Ženíškové se stala budova Hotelu Central v Plzni, která představuje jeden z výrazných vstupů architektury 2. poloviny 20. století do historického jádra západočeské metropole. Autorka se přitom ve své práci zaměřila především na zpolitizovanou kauzu zboření původního historického objektu, v němž byl stejnojmenný hotel situován. Na začátku práce i v jejím závěru je tento přístup zasazen do souvislosti s identickou aktuální kauzou stržení plzeňského Domu kultury, a tím žhavého problému nemožnosti, neschopnosti či neochoty chránit stavby, připomínající období komunistické vlády v bývalém Československu. Práci autorka uvedla krátkými, přehledovými kapitolami o tendencích v poválečné architektuře v Československu a v Plzni, čímž vytvořila vhodný rámec pro soustředěný rozbor zmíněné konkrétní kauzy. Stavba původní budovy hotelu je připomenuta pomocí vhodných pramenů, vyzdvihnout je třeba přehledný seznam majitelů objektu od 16. do 19. století. Největší část práce je věnována peripetiím, které provázely jednak vznik nové stavby a jednak dilema kolem zboření původního objektu. Autorka v této části velmi svědomitě a podrobně pracovala s archivními dokumenty, přičemž jejich obsah vykládá věcně a nezaujatě. Kratší část práce je dále věnována novostavbě hotelu a jeho interiéru. Nakonec jsou připojeny medailony architektky Jaroslavy Gloserové, autorky hotelové novostavby, a jejího manžela.

Práce Šárky Ženíškové je poněkud netradiční v tom, že se více než samotné architektuře novostavby, jejím případným inspiračním zdrojům a její hodnotě, věnuje samotné, spíše památkářsko-politické kauze zboření původního historického objektu, což je trochu škoda. Pokud by se totiž autorka jakoby paradoxně věnovala také zhodnocení dílčí realizace poválečné architektury, jejímu zasazení do kontextu a případně vyzdvižení jejích hodnot, připravila by si tak půdu pro jistější argumentaci v případě aktuální kauzy boření plzeňského Domu kultury. Autorčina práce tak má spíše povahu historického než uměleckohistorického pojednání.

I přes vznesenou výtku považuji práci Šárky Ženíškové za kvalitní a důležitý přínos k poznání nedávné československé minulosti v regionech a v oblasti doposud opomíjené a zčásti nepochopené poválečné architektury.

Práci proto klasifikuji známkou **výborně** a **doporučuji** k obhajobě.

Dne 18. června 2012

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.